

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/376/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210203438
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4210203438.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Jarmily Pogranovej a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: D. F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., F. XX, zastúpený JUDr. Zuzanou Lapárovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 7, proti odporkyňi: A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., F. XX, zastúpená JUDr. Vladimírom Lamačkom ml., advokátom so sídlom Nové Zámky, Hlavné námestie 7, o zaplatenie 1.960,-Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6C/192/2010-226 zo dňa 31. januára 2014 - v napadnutej vyhovujúcej časti výroku, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti výroku **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 19.03.2010 domáhal zaplatenia žalovanej istiny vo výške 2.292,-Eur s 10 % ročným úrokom z omeškania od 17.02.2009 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že koncom roku 2008 mu odporkyňa sľúbila vybaviť vydanie jeho motorového vozidla zakúpeného v Nemecku, ktoré bolo zadržané políciou a to za žalovanú sumu, ktorú sumu jej uhradil, avšak k vydaniu motorového vozidla nedošlo.

Odporkyňa navrhla návrh ako nedôvodný zamietnuť dôvodiac tým, že sumu 1.660 Eur jej navrhovateľ uhradil titulom peňažnej pôžičky, ktorú mu predtým poskytla na zákale ústnej zmluvy a zvyšnú časť poskytla na pokyn navrhovateľa tretej osobe, ktorú označil navrhovateľ.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.960,-Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.960,-Eur za obdobie od 03.11.2009 do zaplatenia a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti veci samej. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 451, § 456, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb.), § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, ako aj zisteným skutkovým stavom veci, na základe ktorého dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol čiastočne dôvodne podaný.

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že navrhovateľ na účet odporkyne poukázal dňa 07.01.2009 sumu 1.660,-Eur, dňa 21.01.2009 sumu 332,-Eur a dňa 16.02.2009 sumu 300,-Eur. Listom zo dňa 23.10.2009 navrhovateľ vyzval odporkyňu, aby mu vrátila sumu 2.292,-Eur. Listom zo dňa 03.11.2009 zástupca odporkyne oznámil navrhovateľovi, že odporkyňa nemá dôvod navrhovateľovi vrátiť peniaze z dôvodu, že vykonaným vkladom navrhovateľ len vrátil pôžičku, ktorú mu odporkyňa poskytla. Zo správy OR PZ Nové Zámky mal za preukázané, že navrhovateľovi bolo zhabané motorové vozidlo políciou, nebolo mu vydané a dňa 16.11.2011 bolo odovzdané splnomocnenej kancelárii Sudio Legale, s.r.o. Bratislava, Červeňova 20. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že mal za preukázané tvrdenie navrhovateľa o dohode medzi účastníkmi konania v tom, že odporkyňa mala vybaviť pre navrhovateľa vydanie motorového vozidla z polície a to za sumu 2.292,-Eur, ktorú sumu poukázal navrhovateľ odporkyňi za týmto účelom. Ďalej dospel k záveru, že odporkyňa neuniesla

dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že predmetná suma bola navrhovateľom uhradená na jej účet titulom vrátenia pôžičky, ktorú odporkyňa predtým poskytla navrhovateľovi v priebehu roka 2008. Súd prvého stupňa dôvodil tým, že obranu odporkyne nepotvrdili ani svedkyne E. a E., keďže neboli prítomné odovzdania peňažnej pôžičky zo strany odporkyne navrhovateľovi. Ďalej dôvodil tým, že nemal za preukázané ani tvrdenie odporkyne v tom, že peniaze so súhlasom navrhovateľa odovzdala F. X.. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vykonané úhrady peňažných prostriedkov zo strany navrhovateľa na účet odporkyne vo výške 1960 Eur boli vykonané bez právneho dôvodu, čím došlo na strane odporkyne k vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor navrhovateľa. Ďalej dôvodil tým, že rozsudkom č. k. 6C/192/2012-88 zo dňa 08.03.2011 súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 332,- Eur úrokov z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 03.11.2009, v ktorej časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné. Uplatnený právny nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej istiny mal za dôvodný čiastočne a to od 03.11.2009 dôvodiac tým, že od tohto dňa sa odporkyňa dostala do omeškania, keďže navrhovateľ listom zo dňa 23.10.2009 vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy, pričom navrhovateľ nepreukázal deň doručenia tejto výzvy, preto súd ustálil ako deň doručenia tejto výzvy navrhovateľa deň 03.11.2009, ktorého dňa vyhotovil právny zástupca odporkyne písomné podanie ako reakciu na písomnú výzvu navrhovateľa zo dňa 23.10.2009.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v napadnutej vyhovujúcej časti odvolanie odporkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil alebo zmenil a návrh navrhovateľa zamietol. Dôvodila tým, že aj z vyjadrenie navrhovateľa v odvolaní zo dňa 08.03.2011 vyplýva, že sa na jeho strane jedná v celosti o vymyslený nárok. Navrhovateľ v návrhu i vo výpovedi uvádzal, že na jej účet previedol sumu vo výške 2.292,-Eur. Súd mal sms správami za preukázané, že sa jedná na jej strane o bezdôvodné obohatenie. Iný priamy alebo nepriamy dôkaz vyprodukovaný v tomto smere nebol, teda že celá suma 2.292,-Eur bola zo strany navrhovateľa poukázaná v jej prospech na vybavenie určitej záležitosti. Navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno v tom smere, že peňažnú sumu ktorú jej poukázal na účet, poukázal jej z dôvodu ním uvádzaného. Svedeckou výpoveďou D. a E. bolo preukázané, že ona požičala navrhovateľovi peňažné prostriedky vo výške žalobcom žalovanej. S poukazom na výpoveď svedkyne O. A. a na výpis z účtu navrhovateľa mala za to, že navrhovateľ klamal svedkyni o účele pôžičky 300 Eur. Teda sú pochybnosti, že navrhovateľ neuvádzal reálne skutočnosti, aj pokiaľ ide o celý uplatnený právny nárok, byť si vedomý, že ona nedisponuje písomnou zmluvou o pôžičke. Navrhovateľ teda na prevod na jej účet nepoužil vlastné peňažné prostriedky ale tie, ktoré mu poskytla banka a ktoré musí banke v zmysle úverových podmienok vrátiť. Navrhovateľ nemôže žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia k predmetu, ktorého sa nestal vlastníkom a tak je to potom aj pri úverových prostriedkoch. Navrhovateľ tvrdí, že dňa 07.01.2009 poukázal na jej účet peňažné prostriedky, ku ktorým však nikdy nenadobudol vlastníctvo, teda nie je aktívne legitimovaný v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Navrhovateľ sa vyjadril k podanému odvolaniu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že v konaní bolo nesporne preukázané, že poukázal na účet odporkyne sumu 2292 Eur a odporkyňa neuniesla dôkazné bremeno vo svojej obrane v tvrdení, že pred týmto prevodom peňažných prostriedkov odporkyňa poskytla mu peňažnú pôžičku a že on jej teda mal poukázať peňažné prostriedky z titulu vrátenia tejto pôžičky. V tomto smere vypočutí svedkovia D., E., X. vo výpovedi nepotvrdili obranu odporkyne. V namietanej jeho aktívnej legitimácii poukázal na § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a uviedol, že odporkyňa nebola účastníkom úverovej zmluvy a na povinnosť odporkyne vydať mu bezdôvodné obohatenie a jeho oprávnenie toto od nej žiadať, nemá žiadny vplyv to, ako on nadobudol finančné prostriedky, ktoré mal na účte a ktoré odporkyni poukázal.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP - Občianskeho súdneho poriadku - zákon č. 99/1963 Zb.) prejednal rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP (bez nariadenia pojednávania s verejne vyhláseným rozsudkom) a dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 OSP.

Podľa § 451 ods.1 OZ (Občianskeho zákonníka), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods.2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje v odôvodnení svojho rozhodnutia len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods.2 OSP.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v konaní bolo vykonaným dokazovaním nesporne preukázané, že v danej právnej veci došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odporkyne v zmysle ustanovenia § 451 ods.1, ods.2 OZ vo forme majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu, keď bolo nesporne preukázané, najmä výsluchom navrhovateľa, výsluchom svedkyne Ilonovej, a výpismi z účtov oboch účastníkov v rozhodnom období, že navrhovateľ bez právneho dôvodu uhradil na účet odporkyne dňa 07.01.2009 sumu 1.660,- Eur, dňa 21.01.2009 sumu 332,-Eur a dňa 16.02.2009 sumu 300,-Eur, teda celkom sumu 2.292 Eur a bolo taktiež nesporne preukázané, že navrhovateľ vyplatil odporkyňu túto sumu 2.292 Eur za tým účelom, že v roku 2008 mu odporkyňa sľúbila vybaviť vydanie jeho motorového vozidla zakúpeného v Nemecku, ktoré bolo zadržané políciou a odovzdané dňa 16.11.2011 splnomocnenej kancelárii Studio Legale, s.r.o. Bratislava, Červeňova 20, ktorú skutočnosť zadržania a následného odovzdania tohto motorového vozidla potvrdzuje správa OR PZ Nové Zámky na č.l. 169 spisu. K vydaniu motorového vozidla navrhovateľovi nedošlo. Účel poskytnutia sumy 2.292 Eur zo strany navrhovateľa odporkyňu bol nesporne preukázaný s poukazom na vyššie preukázané okolnosti danej veci, tiež sms správami adresovanými odporkyňou navrhovateľovi na č.l. 57 spisu. Teda bolo nad všetky pochybnosti preukázané, že navrhovateľ poskytol žalovanú istinu odporkyňu bez právneho dôvodu, teda plnením bez právneho dôvodu odporkyňa získala z vyššie uvedených dôvodov majetkový prospech celkom v sume 2.292 Eur, keď rozsudkom č. k. 6C/192/2012-88 zo dňa 08.03.2011 už súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 332,-Eur úrokov z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 03.11.2009, v ktorej časti je toto rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné.

Na základe tohto plnenia vznikol záväzkový vzťah medzi odporkyňou, ktorá sa bezdôvodne obohatila a ktorá je potom povinná bezdôvodné obohatenie vydať, a navrhovateľom, na úkor ktorej sa odporkyňa bezdôvodne obohatila, teda navrhovateľovi vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo forme peňažnej náhrady.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané tvrdenie odporkyne, že odporkyňa poskytla navrhovateľovi peňažnú pôžičku pred tým, než navrhovateľ uhradil na jej účet celkom sumu 2.292 Eur a to vo výške žalovanej istiny a v tomto smere odporkyňa neuniesla dôkazné bremeno. Toto tvrdenie odporkyňa nepreukázala žiadnou písomnou zmluvou o peňažnej pôžičke, toto tvrdenie nebolo preukázané ani výpoveďou svedkov, ktorých odporkyňa navrhla v konaní vypočuť a to svedkov D., E., X.. Svedkyňa D. potvrdila len tú skutočnosť, že mala vedomosť iba o tej skutočnosti, že podľa tvrdenia odporkyne navrhovateľ mal dať na účet odporkyne peniaze. Svedkyňa E. vypovedala rozporne s odporkyňou, keď vypovedala, že v decembri 2008 odporkyňa požičala navrhovateľovi peniaze 50.000 Sk „do ruky“, pričom samotná navrhovateľka vo výpovedi uviedla, že pokiaľ dala navrhovateľovi peniaze, nebolo to do ruky, bolo to na účet, resp. uviedla, že peniaze dávala priamo F. X. za navrhovateľa. Svedok X. si zo zdravotných dôvodov vôbec nepamätal na okolnosti danej veci. Navyše odporkyňa nedôveryhodne menila svoje tvrdenie o výške požičanej sumy odporcovi v priebehu konania, keď v odpore voči platobnému rozkazu uviedla, že navrhovateľ si od nej požičal sumu 1.660 Eur a neskôr tvrdila, že si požičal sumu predstavujúcu žalovanú istinu.

Pokiaľ ide o tvrdenie odporkyne, že navrhovateľ nie je nositeľom práv z uplatneného hmotnoprávneho vzťahu v konaní a potom nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, keď mal uzatvorenú zmluvu o úvere s bankou ako dlžník, odvolací súd mal za to, že sa nejedná o právne relevantnú skutočnosť v danej právnej veci (navrhovateľ - dlžník sa vlastníkom peňazí z úveru stáva).

Odvolací súd s poukazom na odvolacie dôvody odvolateľa poukazuje na to, že súd prvého stupňa vykonal dostatočné dokazovanie vo veci samej, ktorým dokazovaním bol nesporne preukázaný prijatý skutkový stav veci nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci, na základe ktorého súdu prvého stupňa prijal správne a úplné právne závery.

Odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutie je v súlade s ustanovením § 157 ods.2 OSP.

Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.